

خودخوری های روزانه

محمد شیروان

بارقه های نور و امید در روزهای تاریک و ناامیدی یعنی بیانیه گام دوم. صبر کن، قصد نداشتم اسم بیانیه گام دوم را بیاورم. من دانشجو، تو هم دانشجو. حرف یکدیگر را می فهمیم. نفسم از جای گرم بلند نمی شود. اگر توقسط وام داری و هشتت گرو نهت است، من هم مثل تو هستم، دقیقا مثل تو. دلمان از نابسامانی ها پر است و شاید گوش شنوایی پیدا نکرده باشیم که صدای عدالت خواهی خود را بدون ترس بیان کنیم. مشکلی وجود ندارد، حالا که گوش شنوایی نیست ما هم عدالت را فریاد می کشیم. نمی دانم چه شده که به این جا رسیده ایم. دیگر از هیچ چیز و هیچ کس ترسی نداریم، هر چه شد، شد. در چهل و سومین بهار آزادی، جوان ایرانی، با قدی

خمیده و چهره ای رنگ پریده به پای این درخت ایستاده، اگر چه دل پُری دارد. خودم و شما را مقصر نمی دانم. اگر در دلت احساس می کنی دیگر جای امیدی نیست، دلیلش را برایت بیان می کنم. من و تو تقصیری نداریم، وقتی مسئولینی در این انقلاب نسبت به ارزش های دینی آن رویگردان و بی تفاوت می شوند نتیجه می شود این که می بینی! این حرف من نیست، حرف اولین شخص این کشور است. خوب است وقتی ببینی شخص اول مملکت همان حرف هایی را می زند که ته دلت با خود میزنی. بیانیه گام دوم همین حرف های خودمانی، جدی و واقعی است. بگیر، بخوان، فکر کن. اگر دوست نداشتی فحشش را به من بده.

من را صدا کن ای پدر
بر من دعا کن ای پدر
از درد می نالم بین
دردم روا کن ای پدر!
من خاک پایت می شوم
بند عصایت می شوم
تسبیح دانه دانه ای،
من را آدا کن ای پدر!

من چاه را نشاختم
خود را در آن انداختم
بندی بیابیز از کرم
من را رها کن ای پدر!

در گیر خویشم روز و شب
در پیله ام در تاب و تب
دستی بکش بر فرق من
من را جدا کن ای پدر!

عهدی که بستم ای پدر
بی خود شکتم ای پدر
منت بنم بر من و خود
عهدم وفا کن ای پدر!

#عرفان_ قاسم قاسوند (م. ق.)
#پدر

پدر

علی عبدالله پور

حریم سینه اش دایره ای است که مهم نیست به چه شعاعی رسم می شود، آنچه برایش مهم است این است که خانواده در مرکز آن ایستاده است و هیچ خطی نمی تواند بینشان جدایی اندازد. راستش را بخواهید نوشتن در مورد پدر بسیار کلافه کننده است. آخر چه می توان نوشت در موردش؟ کلمه ای که تنها سه حرف را برای خود کرده اما در دل این حروف ناگفته های بسیاری وجود دارد که یقینا اگر تمام کلمات دنیا با یکدیگر متفق شوند که بخشی از آن را تعریف کنند، بی گمان سرافکنده خواهند شد.

پدرها موسیقی دان نیستند اما آهنگ صدایشان دست نوازشیست برای

روحهای خسته مان. پدرها در دانشکده پزشکی عمر خود را صرف نکرده اند اما بوسه هایشان زخم ها را آنگونه مرهم و دردش را آرام می کند که حاذق ترین پزشکان نیز از انجامش عاجزند. ای کاش سوره ای هم به نام پدر بود و اینگونه آغاز می شد: و سوگند بر عرق نام پدر که هیچ بهشتی زیر پا ندارد، ولیکن وجودش همه بهشت است. او همیشه در قسمتی از وجودمان زندگی می کند و شش های قلبمان همیشه به بودنش محتاج. آنقدر هست که دیگر نمی بینمش؛ گاهی برایمان نان می شود، گاهی جان. خلاصه خود را دائما به شکل های مختلف در می آورد به آن امید که زندگی آنطور که ما می خواهیم به سازمان برقصد.

دیگر چه می توانم از پدر بنویسم؟ از چشم های همیشه نگرانش که شور در آن

فرصت تهذیب

علی حیدری

ماه رجب هفتمین ماه از ماه های قمری، ماهی بسیار شریف و از ماه های حرام است. رجب نام نهری است در بهشت که از غسل شیرین تر و از شیر سفیدتر است و هر کس در این ماه روزه دارد، از آن نهر آب می نوشد. ماه رجب را رسول خدا «ماه أصب» نام نهاده به خاطر این که در این ماه درهای رحمت خداوند بر روی بندگان باز می شود. در این ماه روزه گرفتن ثواب فراوانی دارد. نگاه خدا به بندگان در این ماه ویژه است و بندگان را به انجام نمازهای مستحب و روزه دعوت می کند.

از این ماه به عنوان خودسازی بندگان یاد می شود. در این ماه مناسبت های

برجسته ای طبق تقویم وجود دارد. مانند: لیلة الرغائب، میلاد امام علی (علیه السلام) و شکافته شدن کعبه و همچنین شروع بزرگترین جنبش تاریخ بشری، یعنی برانگیخته شدن پیام آور مهر و محبت حضرت محمد مصطفی (ص) برای هدایت و سعادت انسان ها.

طبق روایات اسلامی ماه رجب، ماه تهذیب و عبادت و خودسازی، و آغاز یک دوره جدید سلوک به سوی خداست. لیلة الرغائب به نخستین شب جمعه ماه رجب گفته می شود. وقوع مناسبت های تاریخی متعدد صدر اسلام در این ماه آن را به زمان برجسته ای از سال تبدیل کرده است.

از جمله فضایل ماه رجب آن است که ایام البیض در آن واقع شده یعنی روز سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم. و اعتکاف برای خدا و روزه داری، در آموزه های دینی بر آن تأکید و سفارش شده است.

موج می زند بنویسم یا دستان زمخت و پینه بسته اش؟ یا بغض هایی که فرو خورده شد و اشک هایی که هرگز جاری نشد؟ شاید هم از بهشتی نوشتم که هرگز لیاقت جاری شدن زیر پاهای خسته اش را نداشت.

تقدیم به تمام پدرانی که جوانی خود را بی دریغ فدای فرزندانشان کردند.

رهبر انقلاب: «ایام ماه رجب است. قدر این ماه را و این روزها را بدانیم؛ ماه رجب، ماه توسل و تضرع و دعاست، ماه تصفیه روانی و معنوی است؛ دل ها را به خدا باید نزدیک کرد؛ بخصوص جوان های شما... به این تقویت ارتباط با خداوند در لحظه لحظه ای عمرمان احتیاج داریم و این ایام ماه رجب متناسب با این [احتیاج] است.»

Language teaching method

محمد مهدی علمدارلو

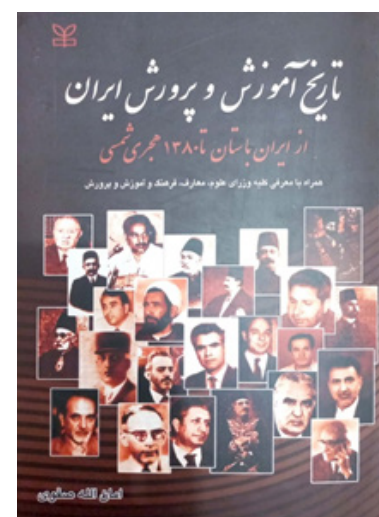
The audio-lingual method, one of the oral-based approaches based on behaviorist theory, is a method used in teaching language that is based on repetition of dialogues and phrases about everyday situations. In this method the emphasis is not on the understanding of words, but rather on the acquisition of structures and patterns. Also in this method

vocabulary is taught in context, focus is on pronunciation, grammatical explanations are kept to a minimum and the practices are used to teach structural patterns. The objects and materials for teaching should all be in the target language, So that they will use as little as possible the native language. The more repetition, the greater the learning. In addition in this method it is important to avoid learners to make mistakes and they should immediately be corrected by the teacher. Students should 'overlearn', i.e. learn to answer automatically without stopping to think. The role of the teacher is like an orchestra leader that his responsibilities are conducting, guiding, and controlling the students' behavior in the target language. Also the role of students in this method are to interfere with the students' attempts to master the target language.

معرفی کتاب

محمدعلی صالحی

تاریخ آموزش و پرورش ایران از ایران باستان تا ۱۳۸۰ هجری شمسی همراه با معرفی کلیه وزرای علوم، معارف، فرهنگ و آموزش و پرورش نوشته : امان الله صفوی این کتاب از عهد باستان و دوره اسلامی عوامل تاثیرگذار و تاثیرپذیر در آموزش و پرورش را تا تاسیس دارالفنون بررسی کرده و هدف‌های آموزش و پرورش را در دوره‌های مختلف و از نظر بزرگانی همچون ابن سینا، امام محمد غزالی، خواجه نصیرالدین طوسی و سعدی بیان می‌کند. این کتاب با تاکید بر دوران معاصر عوامل تکمیلی آموزش و پرورش از تاسیس دارالفنون تا ۱۳۸۰ را بررسی کرده و به طور مفصل در فصل پنجم به تربیت معلم در این دوران می‌پردازد. خواندن این کتاب را به همه‌ی دانشجومعلم‌ان و علاقه‌مندان به تاریخ آموزش و پرورش پیشنهاد می‌کنم. کتاب حاضر مجموعه‌ی جداول، نمودارها و تصاویر بسیار خوب و مستندی را در اختیار پژوهشگران عرصه‌ی تعلیم و تربیت می‌گذارد.

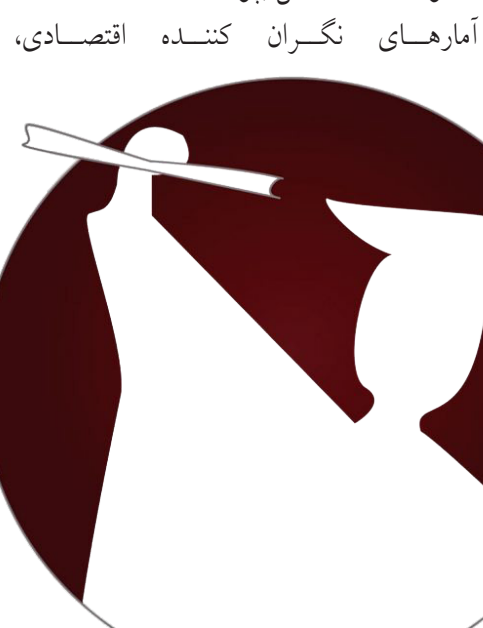

دانشجوی امروز مسئول فرداست

امین رحیمی

با احترام به خون‌های ریخته شده در مسیر عدالت و آزاداندیشی انقلاب ما امسال وارد چهل و سومین سال از حیات خود می‌شود؛ انقلابی که بسیاری از جامعه‌شناسان آن را آخرین انقلاب کلاسیک در دنیا می‌دانند. وقتی سخنرانی‌های بزرگان و شعارهای مردمی ابتدای انقلاب را می‌خوانیم و با شرایط امروز خودمان مقایسه می‌کنیم، واقعا تعجب می‌کنیم. برای مثال: مصاحبه آیت ... طالقانی با روزنامه اطلاعات در سال ۵۷ «در مورد حجاب اجبار در کار نیست». یا شهید بهشتی که اعتقاد به آزادی بیان در دانشگاه‌ها داشت. از سخنرانی‌ها راجع به فراهم نمودن امکانات رفاهی و خدمات اجتماعی و آب و برق رایگان هم به اندازه کافی گفته شده، با مرور این شعارها انوار امید در دلمان کم فروغ می‌شود. قرار بود جمهوری اسلامی حکومت مستضعفان باشد، قرار بود دوره کاخ نشین‌ها به پایان برسد، صدای مردم ضعیف به گوش برسد، اعتراضات در چهارچوب قانون نمایان شود، قرار بود آزادی بیان نصیب همه و علی‌الخصوص دانشجویان شود و ... بعد از همه‌ی این قرار بوده‌ها، امروز قوانین کم اهمیت به شمار می‌روند، روزنامه‌ها توقیف می‌شوند، جز بازداشت و محرومیت تحصیلی چیزی نصیب فعالان دانشجویی نمی‌شود، صدا و سیما ی ملی در بهترین و بدترین رخدادهای کشور همچنان در حال انتشار حاشیه‌هاست. انقلاب ما یک انقلاب ساده نیست، به سادگی هم

شکل نگرفته است، تنها بر مبنای تغییر ایجاد نشده؛ بلکه برای تغییر و اصلاح بر مبنای اسلامیت است که ایجاد شده، اسلامیتی که حامی و راهنمای جامعه به سمت و سوی کمال باشد. اما امروز شاهد چیز دیگری هستیم. برق امید از چشم مردممان گرفته شده و چه مصیبتی بالاتر از ناامیدی. پس از گذشت چهل سال از پیروزی انقلاب اسلامی هم اکنون باید ببینیم آیا این حکومت توانسته تاکتیک‌های یک جامعه اسلامی را به خوبی ترسیم کند؟ به وعده‌های انقلابی خود جامعه عمل بپوشاند؟

فقر، بیکاری، فاصله طبقاتی، کم و کاستی‌های نظام آموزشی و بهداشتی، فساد اقتصادی، اخلاقی و سستی بنیان خانواده و هزاران آسیب اجتماعی دیگر. هر چند بی‌انصافی است اگر پیشرفت صنایع، گسترش صادرات، تامین امنیت و پیشرفت در زمینه علوم مختلف را نادیده بگیریم، اما همه آن کاستی‌ها نشانگر کوتاهی‌های بسیاری است. کوتاهی همه و همه و همه ما ۸۰ میلیون ایرانی. کوتاهی‌هایی که منجر به ضربه زدن و بدبینی به اصل اسلام می‌شود. به اصل انقلاب ضربه می‌زند. برای به دست آوردن این انقلاب، خون جوانانمان را دادیم، ما شیرمردان کشورمان را دادیم و انقلاب کردیم. پس مسئولیت سنگینی بر دوش همه ماست.

«دانشجوی امروز مسئول فرداست». پیش از نقد به هر مسئول و صاحب منصبی باید نقد از خودمان را شروع کنیم و بدانیم تا «من» اصلاح نشوم جامعه اصلاح نمی‌شود و هر کس به اندازه خود در حفظ کشور و انقلاب مسئول است.

نشریه فرهنگی، سیاسی، اجتماعی رسام

صاحب امتیاز: بسیج دانشجویی دانشگاه فرهنگیان بوشهر

پردیس علامه طباطبایی / شماره یازدهم / بهمن‌ماه ۱۴۰۰

مدیر مسئول: محمدعلی صالحی

سرمدیر: عرفان قاسمی قاسموند

هیئت تحریریه: عرفان قاسمی قاسموند، امین رحیمی،

محمد مهدی علمدارلو، محمد حسن لادنی، علی حیدری،

محمد شیروان، علی عبدالله پور، محمدعلی صالحی

ویراستار: علی راستگو

طراح و صفحه آرا: اسماعیل جهانگیری جاوید

